

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (sąd administracyjny i pracy dla miasta stołecznego Budapeszt, Węgry) w dniu 10 kwietnia 2019 r. — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-292/19)

(2019/C 220/24)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PORR Építési Kft.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 90 ust. 1 i 2 dyrektywy VAT ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie muszą umożliwić obniżenie podstawy opodatkowania VAT w przypadku, gdy można wykazać, iż podatnik ostatecznie nie otrzymał całości lub części zapłaty z tytułu dokonanej transakcji?
- 2) Czy biorąc w szczególności pod uwagę wyroki wydane w sprawach Almos [C-337/13], pkt 23, Di Maura [C-246/16], pkt 20–29, i, w drodze analogii, T-2 [C-396/16], pkt 31–45, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że z punktu widzenia określonego w art. 90 ust. 1 dyrektywy VAT i spoczywającego na państwie członkowskim obowiązku obniżenia podstawy opodatkowania a posteriori należy rozróżnić między całkowitym lub częściowym brakiem zapłaty przez nabywcę a sytuacją, w której wierzytelność sprzedawcy stała się ostatecznie nieściągalna, w związku z czym w pierwszym przypadku państwo członkowskie może skorzystać z odstępstwa przewidzianego w art. 90 ust. 2, natomiast w drugim przypadku możliwość zastosowania tego odstępstwa jest wyłączona, a państwo członkowskie musi bezwarunkowo zezwolić na obniżenie podstawy opodatkowania a posteriori w tym przypadku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 16 kwietnia 2019 r. — XI/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-312/19)

(2019/C 220/25)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XT

Strona przeciwna: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 i art. 193 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w rozpatrywanej sprawie osoba fizyczna taka jak strona skarżąca nie może zostać uznana za prowadzącą „samodzielnie” analizowaną działalność (gospodarczą) i obowiązana do zapłaty samodzielnie podatku od wartości dodanej od kwestionowanych dostaw, tj. czy w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 193 dyrektywy 2006/112/WE podatnikiem odpowiedzialnym za wykonanie owych zobowiązań jest wspólne przedsięwzięcie/partnerstwo (uczestnicy wspólnego przedsięwzięcia w ujęciu łącznym, a w niniejszej sprawie — strona skarżąca i jej partner handlowy w ujęciu łącznym), które w świetle prawa krajowego nie jest uznawane za podatnika i nie posiada osobowości prawnej, a nie jedynie sama osoba fizyczna taka jak strona skarżąca?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 193 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w rozpatrywanej sprawie VAT jest płacony indywidualnie przez każdego z uczestników (w niniejszej sprawie — przez stronę skarżącą i jej partnera handlowego) wspólnego przedsięwzięcia/partnerstwa, które to wspólne przedsięwzięcie/partnerstwo nie jest, w świetle prawa krajowego, uznawane za podatnika i nie posiada osobowości prawnej, od każdej kwoty przez nich otrzymanej (lub im należnej) tytułem wynagrodzenia za podlegającą opodatkowaniu dostawę nieruchomości? Czy art. 287 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak te w niniejszej sprawie roczny obrót, o którym mowa w owym przepisie, ustala się z uwzględnieniem całości wpływów ze wspólnego przedsięwzięcia (otrzymanych łącznie przez uczestników wspólnego przedsięwzięcia)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2019 r. — BY i CZ/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-321/19)

(2019/C 220/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BY, CZ